

**TEMAT LEKCJI:** *Jak cię widzą, tak cię piszą...* Znam i stosuję zasady dobrego wychowania!

**Czas przeznaczony na zajęcia:** 2 godz. lekcyjne (90 minut)

**Cele ogólne lekcji:**

- przypomnienie i utrwalenie zasad dobrego wychowania w szkole, na ulicy;
- uświadomienie uczniom, jak istotne jest poznanie i stosowanie reguł bon tonu na co dzień; zrozumienie związku między kulturą a pozytywnym odbiorem nas przez innych;
- kształtowanie nawyku poprawnego i kulturalnego zachowania się w różnych miejscach;

**Cele szczegółowe lekcji:**

**- uczeń:**

- wie, jak ważne jest stosowanie zasad kultury na co dzień;
- nawiązuje i rozwija sympatyczne, życzliwe relacje z innymi uczniami w klasie;
- rozumie celowość i sensowność bycia dobrze wychowanym;
- stosuje w praktyce reguły bon tonu; potrafi zachować się w różnych sytuacjach; powstrzymuje się od nieprawidłowych zachowań emocjonalnych;

**Formy pracy:**

- w grupach
- zespołowa jednolita
- indywidualna

**Metody pracy:**

- słowna: pogadanka, rozmowa;
- pogładowa / pokazowa
- inscenizacji

**Środki dydaktyczne:**

- książka wyd. IBIS pt. *Savoir-vivre dla najmłodszych, czyli zasady towarzyskiej ogłady*
- plansze z napisami;
- kartony, kredki i mazaki do rysowania;

**Przebieg lekcji**

1. Wprowadzenie wychowawcy: każdy z nas pragnie być dobrze traktowany przez innych – z godnością, życzliwością i szacunkiem. Jeśli sam będziesz kulturalny, będziesz życzliwie i z godnością mówił o innych, przestrzegał zasad dobrego wychowania, wtedy ludzie pozytywnie cię docenią. Będziesz miał wielu przyjaciół i poczujesz się wyróżniony. Aby ułatwić ludziom wzajemne porozumiewanie się i współzycie w społeczności, powstał kodeks dobrego wychowania. Dobre maniere,

grzeczność, ogłada, słowem: kultura są sposobem właściwego traktowania innych.

2. Wychowawca rozmawia z dziećmi na temat ich zachowania się w klasie i na przerwie. Zadaje pytanie: jakie sytuacje, które zaobserwowaliście na przerwach i w czasie lekcji nie są przykładem dobrego wychowania? Dzieli tablicę na dwie części – po jednej stronie zapisuje złe zachowania w klasie podczas lekcji, po drugiej złe sytuacje i zachowania, do jakich dochodzi na przerwach.

**NA PRZERWIE:** bójki, kłótnie z kolegami, podkładanie sobie nóg, wrzaski, bieganie po korytarzu, przezywanie innych uczniów, zaczepianie dziewczynek, siedzenie na parapetach, wyrzucanie rzeczy przez okno, dłubanie w nosie, plucie, pokazywanie palcem na kogoś, trzaskanie drzwiami itp.

**NA LEKCJI:** niepunktualność, brak koncentracji, zajmowanie się czymś innym niż lekcją, wzruszanie ramionami, dłubanie w nosie, mówienie wulgarnych słów, pakowanie książek przed dzwonkiem, bujanie się na krześle, zaczepianie kolegów, niszczenie sprzętu szkolnego (rysowanie, drapanie, malowanie po nim mazakiem, używanie telefonu komórkowego itp.).

3. Wychowawca omawia po kolei każdą sytuację, pyta dzieci o jej negatywne skutki i powody, niekiedy naprowadzając je na odpowiedzi, np.

- do czego prowadzi niszczenie sprzętu szkolnego? (sprzęt jest kupowany z pieniędzy szkoły, jeśli go zabraknie, uczniowie nie będą mieli na czym się uczyć)

- dlaczego nie wolno bujać się na krześle? (stwarza to zagrożenie dla dziecka, które może narazić się na upadek do tyłu, podłogi są śliskie)

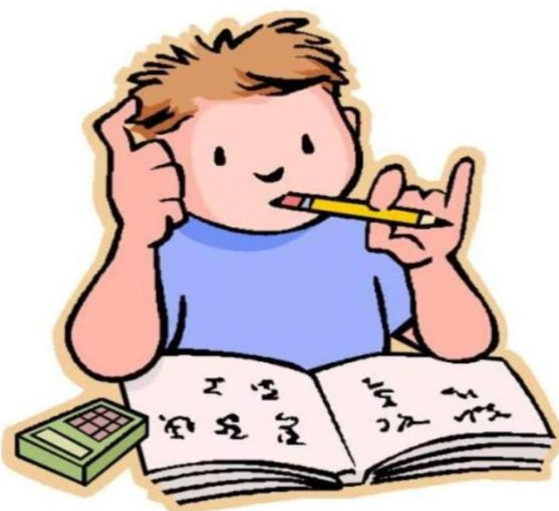
- dlaczego złe jest zaczepianie kolegów, szyderstwo, złośliwości? (nie czynimy tego, co jest nam niemiłe, a postępując tak, sprawiamy przykrość innym; ukazujemy siebie samych w złym świetle, koledzy przestają nas lubić; takie zachowania prowokują do odwetu, zemsty)

- w jakim celu używamy wulgarnego języka? (takie zachowanie świadczy źle tylko o nas samych – chcemy być ważniejsi, dorośli, docenieni przez klasę, a tymczasem inni postrzegają nas jako osoby niekulturalne i uważają, że pewnie rodzice nas nie wychowali; często wulgaryzmy są zwykłym „przerywnikiem”, bo nie mamy odpowiedniego zasobu słownictwa);

- o czym świadczy pakowanie się przed dzwonkiem? (o lekceważeniu innych dzieci i nauczyciela; o naszym braku kultury)

4. Wychowawca zawiesza plansze z napisami:

PRACUJ W CISZY I SKUPIENIU.



[www.imaginativeteacher.com](http://www.imaginativeteacher.com)

DOBRE MANIERY.

\*PROSZĘ

\*PRZEPRASZAM

\*DZIĘKUJĘ



[www.imaginativeteacher.com](http://www.imaginativeteacher.com)



CZEKAJ NA SWOJĄ  
KOLEJ.  
GDY CHCESZ COŚ  
POWIEDZIEĆ,  
ZGŁOŚ SIĘ.

STAŃ, PATRZ SIĘ  
W OCZY  
ROZMÓWCY,  
NIE PRZERYWAJ,  
GDY KTOŚ  
MÓWI.



[www.magnativeteacher.com](http://www.magnativeteacher.com)

- Nie biegaj po korytarzu!
- Nie krzycz!
- Uśmiechaj się często!

**\*Można wykonać jeszcze inne plansze w zależności od potrzeb.**

5. Wychowawca nawiązuje do planszy ze słowami: *Proszę. Dziękuję. Przepraszam*, mówiąc: te czarodziejskie słowa otwierają nam drogę do serc innych i sprawiają, że życie staje się łatwiejsze. Powinniście nauczyć się wymawiać je jak najczęściej. Wychowawca dzieli dzieci na trzy grupy. Każda grupa musi wymyślić krótką minutową scenkę, w której zostanie użyte jedno z wymienionych słów. Dzieci odtwarzają scenki, odgrywając role.

6. Wychowawca czyta dzieciom fragment książki wyd. IBIS pt. *Savoir-vivre dla najmłodszych, czyli zasady towarzyskiej ogłady*, z rozdziału poświęconego zachowaniu w szkole (*Na lekcji. Na przerwie*).

7. Dzieci na kartonach ilustrują sytuację z tej strofy utworu, którą najlepiej zapamiętali. Opatrują ją odpowiednim komentarzem dotyczącym zachowania, np. Nie bij innych! Nie krzycz!